

være Embeder, som vare for høit lønne, og for hvilke Gagerne ved en saadan Reform maatte kunne nedsattes, ligesom jeg ogsaa udtryffeligt fremhævede, at jeg troede, at et mindre Antal Embedsmænd end det nærværende maatte kunne bestride Statens Forretninger.

Gomar: Da Tolboesens Embedsmænd netop ere blevne omtalte som dem, der ere slettere lønne, saa skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa en anden Klasse af Embedsmænd, som jeg troer endnu ere slettere stillede, og det er nemlig Krybskipperne; de nøde i forrige Aar ikke godt af det Dyrtidsstillæg, som her blev vedtaget; de vare vistnok de Gæste, som bleve udelukkede; selv Koertarene fik, saavidt jeg veed, Deel deri. Nu kunde man vel sige, at disse Folk ikke kunde henregnes til Embedsmænd, men da jeg seer, at Lovudkastet tillige skal gjælde for offentlige Bestillingsmænd, — til dem maatte de dog kunne henregnes, — saa skal jeg tillade mig at rette det Spørgsmaal til den høitærede Finantsminister, hvorvidt han mener, at disse Folk ogsaa skulle indbrages under denne Lov.

J. M. Hansen: Idet jeg ogsaa maa sige, at jeg betragter denne Sag i sin Almindelighed paa en heel forskjellig Maade fra den ærede 3die Kjøbenhavnste Rigsdagsmand (Broberg), saa maa jeg dog erklære, at det ikke er en theoretisk Betragtning, der leder mig dertil. Jeg troer at kjende Stillingen i Landet, da jeg i den største Deel af min Levetid har havt Ophold paa de fleste Steder ude omkring i Landet, og det er saaledes grundet paa det praktiske Kjendskab til Forholdene, at jeg er kommen til en modsat Mening af den ærede Rigsdagsmands; jeg troer derfor ikke, at min Anskuelse er saa „huul“ og saa „indholdslos“, som det behagede den ærede Rigsdagsmand at mene; jeg er i dette Spørgsmaal af samme Mening som den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgfreds (Tscherning). Det er min Erfaring, at største Delen af Befolkningen i Landet ikke har den Indtægt at leve af, som Embedsmændene i Reglen have; det er min Erfaring, at der udpantes for Skatter hos Ja-

millier, der have langt mindre at leve af end de Embedsmænd, der klage over, at de maa „sulte“; dette er virkelig en praktisk Betragtning, thi det er Erfaringen, der har sagt mig det. Jeg skulde ikke være kommen tilbage her til, naar ikke den ærede Rigsdagsmand bestandigt drog denne Sag med en saadan Styrke frem der, hvor den, efter min Mening, slet ikke hører hjemme.

Jeg betragter iøvrigt denne Lov accurat som den ærede Finantsminister, som en Understøttelseslov, og naar der er gjort Indvendinger mod Titelen, saa forekommer det mig, at det berøer paa en Misforstaaelse, naar den ærede Minister meente, at man havde Noget imod Ordet „Understøttelse“. Saavidt jeg forstod, var Meningen den, at Overkriften burde være: „Understøttelseslov for gifte Embedsmænd og offentlige Bestillingsmænd“; det var Ordet „gifte“, man savnede i Overkriften; men, naar nu Loven er en Understøttelseslov, hvorledes gaaer det da til, at man vil yde alle gifte Embedsmænd Understøttelse, ligesom meget enten de have mange Børn eller slet ingen, og at man intet Hensyn tager til de Ugifte, naar de ikke ere Familieforsørgere? Er det dog ikke en Modsigelse, at man paa Grund af en Dyrtid yder alle gifte Embedsmænd, hvad enten de have mange Børn eller slet ingen, en Understøttelse, men udelukker de ugifte? Naar man holder det skarpt for Die, at det er en Understøttelseslov, kan jeg ikke komme til noget andet Resultat, end at det er en Selvmodsigelse, end at det er, mildest talt, en besynderlig Betragtning af de Ugiftes Stilling. Igeoverfor de Gifte, der ingen Børn have. Jeg kan ikke forstaae, at det skulde være rigtigt at sige, at en ugift Bestillingsmand, som har 2 à 300 Rd. at leve af, ikke trænger saameget til Understøttelse som den Embedsmænd, der med Kone og ingen Børn har f. Ex. 990 Rd. at leve af; jeg troer ikke, at det er nogen fornuftig Deling mellem den Ugiftes Løn og den Løn, som den gifte Mand oppebærer, der ingen Børn har. Den ærede Finantsminister ansforte, at det var kommet overordentlig mange Klager fra dem, som isjor vare udelukkede ved den da vedtagne Lov, navnlig fra dem, som havde en Gage mellem 800 til 1000